

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Marutha Mesopotamiae Episcopo, & quòd ab eo Christiana fides in
Perside propaganda est. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

enim Timotheum, archidiaconum, Alij Cyrillum, filiū fratris Theophili, ad episcopatus illius sedem efferre laborarunt. Qua de re cum à populo certatum esset, quanquam Abudatius præfidiariorum militum præfectus partibus Timothei subsidio fuit, tamen triduo post mortem Theophili Cyrillus in sede Episcopali collocatus, episcopatu potitus est, maioremq; principatum, quàm vnquam Theophilus habuisset, pariter sibi assumpsit. Etenim ex illo tēpore Episcopus Alexandrinus præter sacri cleri dominatum, rerum præterea secularium principatum acquisiuit. Quapropter Cyrillus statim cum Nouatianorum ecclesias, quæ erant Alexandria, occlusisset, non modò omnem sacrum thesaurum, qui in illis fuit, penitus abstulit, verùm etiam Theopemptū illorum Episcopum omnibus suis fortunis priuauit.

De Marutha Mesopotamiæ Episcopo, & quòd ab eo Christiana fides in Perside propagata est.

C A P . V I I I .

Eodem tempore Christiana religio fortè in Perside vehementer amplificata est: idq; tali de causa. Inter Romanos & Persas crebri legati mittuntur: variæq; incidunt causæ, cur tam frequentes, alteri ad alteros, obeant legationes. Itaque id temporis necessitas postulabat, vt Maruthas, Episcopus Mesopotamiæ, de quo paulò ante facta est mentio, ab Imperatore Romano, ad regem Persarum mitteretur. Rex, quoniam eum, virum pietate singulari præditum esse animaduertebat, in magno honore habuit, & tanquam homini reuera diuino animum cœpit attendere. Quæ res animos Magorū, qui apud regem Persarum multum valere solent, admodum irritauit. Nam metuerūt non nihil, ne Maruthæ suafu, rex Christi fidem reciperet. Etenim diuturnum capitis illius dolorē, quem Magi curare non poterant, Maruthas precum subsidio curauit. Proinde Magi fallaciã, qua regem ludificētur, excogitant. Ac quoniam Persæ igne pro Deo colunt, & rex quidem ipse igne perpetuò ardentē in domo quadam venerari solet, subter terram hominē abduunt, eumq; tempore, quo rex preces facere cōsueuerat, has voces emittere faciunt: regem è regno exturbandū esse, im
piè

piè enim propterea agere, quòd sacerdotè Christianorù, diuinù existimabat. Quæ cù Isdigerdes audiuiisset (hoc enim regi nomen fuit) tametsi Marutham reuerbatur, tamen ob eam causam ab se amandare constituit. Tum Maruthas homo verè diuinus in precibus se penitus defixit: vnde fallaciam ac dolù Magorù plane deprehèdit. Itaq; sic regem alloquitur: ne illudaris, ò rex, sed domum ingredi, ac cù vocem audiueris, terra defossa dolum facilè deprehendes. Nà ignis nò loquitur, sed hoc fit machina quadam ab hominibus ad eam ré comparata. Maruthæ rex morem gerit: in domum, vbi ignis perpetuò ardebat, denuò ingreditur. Simul ac vocè iterum audit, terram iubet defodi. Ita qui vocè illà, quæ à Deo edi putabatur, emiserat, deprehensus est. Quocirca rex ira admodum excandescens, decimum quemq; ex genere Magorù capite obrucare mandat. Quo factò, dixit Maruthæ, vt vbi vellet, ecclesias ædificádas curaret. Hac de causa religio Christiana apud Persas vehementer creuit.

Tum Maruthas decedès ex Perside, Constantinopolim aduentat. Exiguo tēpore post, in Persidem legationis obeūdæ causa reuertitur. Magi alias de integro fallacias excogitant, quibus Regis animù ab eo amplexando auerterent. Malum quédam odorè dedita opera comparatum in loco quodam, ad quem rex solet accedere, diffundi curát: eumq; diffusum esse à Christianis falsò criminátur. Verùm Rex, qui Magos iam dudù habuerat suspectos, vbi illius facinoris authores diligenter peruestigasset, perspicuè deprehendit, eos ipsos Magos illum malum odorem de industria rursus effecisse: Quapropter complures illorù rursus graui multauit supplicio: Marutham permagna obseruantia coluit, Ac Romanos amare plurimù, eorumq; amicitia magnopere amplecti cœpit: parumq; abfuit, quin cù Maruthas vna cù Ablaato Persidis Episcopo aliud etiam specimen fidei Christianæ palam edidisset, (vigiliis enim & precibus ambo sedulo vacantes, dæmonem, quo regis filius agitabatur, expulerunt) Christianus factus fuisset. Verùm mors ante eù oppressit, quàm plenè Christianus euaderet: quo mortuo, filius eius Baranes (cuius temporibus, sicut à me dicitur paulò inferius, fœdera inter Romanos & Persas violata fuere) regno potitus est.

*Varanes
legit Ni-
ceph.*

Qui